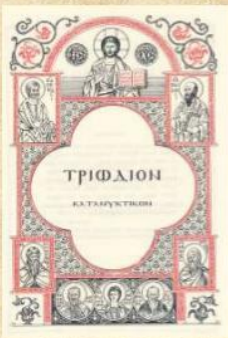

Ανοίγει το Τριώδιο την Κυριακή 20 Φεβρουαρίου 2021!

Τι είναι το τριώδιο;

τριώδιο

- Τριώδιο ονομάζεται το Λειτουργικό Βιβλίο της Ορθόδοξης Εκκλησίας
- περιέχει τους Ύμνους δέκα Κυριακών πριν από το Πάσχα, δηλαδή από την Κυριακή του Τελώνου και του Φαρισαίου μέχρι και τον εσπερινό του Μεγάλου Σαββάτου.
- Ονομάζεται έτσι, διότι οι περισσότεροι Κανόνες του Όρθρου περιέχουν τρεις Ωδές

Το τριώδιο έχει λάβει την ονομασία του από το ομώνυμο εκκλησιαστικό βιβλίο, το *Τριώδιο*, το οποίο περιλαμβάνει τους ύμνους που ψάλλονται στις εκκλησίες κατά τη συγκεκριμένη περίοδο.

Τριώδιο και Καρναβάλι

Οι περισσότεροι από εμάς έχουν συνδέσει το τριώδιο με τις αποκριές και τα καρναβαλικά έθιμα, λόγω της σύνδεσης που έχουν κάνει οι άνθρωποι και το ξεφάντωμα πριν από τη μεγάλη Νηστεία της Σαρακοστής.

Η άλλη του όμως διάσταση, είναι βαθιά θρησκευτική και σηματοδοτεί την εισαγωγή στη διαδικασία του εξαγνισμού του ανθρώπου μέσω της σαρανταήμερης νηστείας που ξεκινάει αμέσως μετά τις απόκριες.

Για την Ορθόδοξη Χριστιανική παράδοση, η περίοδος του Τριωδίου είναι μια κινητή περίοδος, η οποία διαιρείται σε τρεις μικρότερες, δηλαδή α)Κυριακή Τελώνου και Φαρισαίου μέχρι Κυριακή της Τυροφάγου, β)Καθαρά Δευτέρα μέχρι το Σάββατο Του Λαζάρου και γ)Κυριακή των Βαΐων το βράδυ μέχρι το Μεγάλο Σάββατο πριν την Ανάσταση.

Οι Κυριακές του Τριωδίου

Η περίοδος του Τριωδίου είναι μια κινητή περίοδος είκοσι ημερών στην Ορθόδοξη Χριστιανική παράδοση που ξεκινά από την Κυριακή του «Τελώνου και Φαρισαίου» και διαρκεί τρεις εβδομάδες μέχρι δηλαδή την εβδομάδα της «Τυροφάγου» ή «Τυρινής». Αποτελεί ένα στάδιο «προετοιμασίας» για την νηστεία της Μεγάλης Σαρακοστής .

Κάθε Κυριακή των πρώτων τριών εβδομάδων έχει τη δική της σημειολογία. Οι Κυριακές του Τριωδίου είναι οι εξής:

1. Τελώνου και Φαρισαίου (Παραβολή)
2. Ασώτου (Παραβολή)
3. Απόκρεω
4. Τυροφάγου

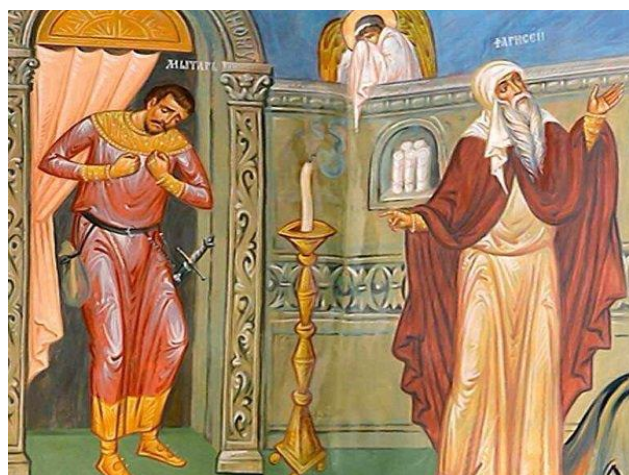
Η πρώτη Κυριακή είναι αφιερωμένη στην *παραβολή* του Τελώνη και του Φαρισαίου.

Παραβολές είναι μικρές ιστορίες όλο νόημα που προβλημάτισαν και φανέρωσαν με απλό τρόπο μοναδικές αλήθειες για τον Θεό. Αξίες όπως η μετάνοια, η ταπεινότητα και η ελεημοσύνη ήταν τα κεντρικά θέματα της διδασκαλίας του.

Η παραβολή του Τελώνη και του Φαρισαίου είναι μια από τις πιο σπουδαίες παραβολές που χρησιμοποίησε ο Ιησούς στους λόγους του.

Την εποχή του Χριστού, ο **τελώνης** ήταν αυτός που αγόραζε τους φόρους από την ρωμαϊκή αρχή και τους εισέπραττε από τους πολίτες, τους οποίους συχνά εκμεταλλευόταν ή εκβίαζε. Γι' αυτό οι τελώνες αναφέρονται στην Καινή Διαθήκη ως αμαρτωλοί, άδικοι και εκβιαστές.

Οι **Φαρισαίοι** εκπροσωπούσαν μια μερίδα της Ιουδαϊκής θεοκρατίας με μεγάλη επιρροή στον Ιουδαϊκό λαό. Πίστευαν στον Μωσαϊκό Νόμο και ήταν φανατικοί εθνικιστές. Ο Ιησούς τους έλεγχε με σφοδρότητα γιατί εκπροσωπούσαν την υποκριτική θεοσέβεια («*τα πάντα ποιούντες προς το θεαθῆναι τοις ανθρώποις*»), δηλαδή έκαναν ό,τι μπορούσαν για να παρουσιάζονται στους άλλους θεοσεβείς και πιστοί. Στην Καινή Διαθήκη αναφέρονται, επίσης, ως φιλάργυροι, φθονεροί, εκμεταλλευτές και άδικοι.

Η παραβολή με λίγα λόγια:

«Δυο άνθρωποι πήγαν σε ένα ναό για να προσευχηθούν, ο ένας ήταν Φαρισαίος και ο άλλος Τελώνης. Ο Φαρισαίος προσευχήθηκε για τον εαυτό του με αυτά τα λόγια: «Θεέ σε ευχαριστώ γιατί δεν είμαι όπως οι άλλοι άνθρωποι που είναι κλέφτες, άδικοι και άτιμοι ή σαν αυτόν τον Τελώνη. Νηστεύω δύο φορές την εβδομάδα, μοιράζομαι πάντα όσα αποκτώ».

Ο τελώνης κατά τη διάρκεια της προσευχής του Φαρισαίου στεκόταν με σκυμμένο το κεφάλι, χτυπούσε το στήθος του και έλεγε: «Θεέ μου συγχώρεσε με τον αμαρτωλό»....

Ο Φαρισαίος σε όλη τη προσευχή του αναφερόταν στον εαυτό του και απαριθμούσε τις καλές πράξεις του. Ο Θεός αγνόησε τον αλαζόνα Φαρισαίο και συγχώρεσε τον ταπεινό Τελώνη.

Η ταπεινότητα ήταν η βασική αρετή για την οποία μίλησε ο Ιησούς. Ακόμα και όταν προερχόταν, από έναν αμαρτωλό ο Θεός την αναγνώριζε. Ο Ιησούς με την παραβολή του Τελώνη κατήγγειλε για άλλη μια φορά την έπαρση και την αυταρέσκεια των Φαρισαίων. Ο ίδιος προτιμούσε να συναναστρέφεται με τελώνες και αμαρτωλούς παρά με τους υποκριτές Φαρισαίους....

Σύμφωνα με την παραβολή αυτή, ο Ιησούς μιλώντας στους μαθητές του φανερώνει την αξία της ταπεινοφροσύνης και της συγγνώμης του Τελώνη, που έχει συναίσθηση των αμαρτιών του, αντίθετα με τον αλαζόνα Φαρισαίο, που με την υποκρισία του παρουσιάζει τον εαυτό του τέλειο άνθρωπο. Και καταλήγει με το γνωμικό: «Πας ο υψών εαυτόν ταπεινωθήσεται, ο δε ταπεινών εαυτόν υψωθήσεται», δηλαδή, όποιος υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί, και εκείνος που ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί!

πηγή: <https://www.sansimera.gr>

<https://www.inkefalonias.gr>

Στοιχεία Λαογραφίας από τον Νικόλαο Πολίτη